

זה עפ"י מ"ש בסכ"י וכ"כ בסידורים כי בק"ש דערבית בתיבת ישראל בהמשכת מוחין דיש"ם דחיצוניות ברי"ח נם דכתר יעו"ש, ונראה שס"ל דיש לכיון בכלים חיצוניים דכתר בערבית, אך לענ"ד זה אינו ואין לכיון בזה דהא אפילו במנחה כ"י הרש"ש שאין לכיון בכתר כיון שמנחה היא בכלים אמצעיים אי"כ כ"ש וק"ו בערבית שהיא בכלים חיצוניים שאין לכיון בכתר כלל וכ"ד הרה"ג שר"ה יצ"ו שאין לכיון בכתר בערבית אלא שיש לקיים הכונה דכתר ר"ל שבערבית נמשך מכלי חיצון דבינה דנה"י דבינה דישסו"ת דא"א לכלי חיצון דבינה דנה"י דבינה דו"ן הנז' ע"כ, וע"כ נראה שמי"ש בסכ"י בתיבת ישראל דערבית ברי"ח גם דכתר הוא ט"ס ואין לכיון בזה והיעב"א :

מוסף לראש חדש

כתוב בסידור טוהר"א טשעאן ולה"ה וו"ל במוסף דרי"ח יכוין מתחלת העמידה עד ברכת סגן אברהם כמו תפלת שחרית סמ"ש אלא שבלחש יכוין להמשיך המוחין מנה"י דחב"ד דכתר [דנה"י] דישסו"ת ובחזרה מכתר דכתר דישסו"ת : ולהיות שלא יש אמצעיות במוסף ר"ח לכן כשחוזרין המוחין ליכנס בז"א בכריעות דסגן אברהם, המוחין דאח' ופנים דפנים נמשכין עד סוף הקו ההוא, דהיינו בסוף ברכת אבות קו ימין דא"פ דפנים נמשך בתח"ן דחב"ד חג"ת נה"י, ובגבורות נמשך קו שמאל כבג"ה דחב"ד חג"ת נה"י, ובקדושת ה' נמשך קו אמצעי ברת"י דחב"ד חג"ת נה"י [כמו שמסודר בעמידה השכת להרש"ש] :

ובקדושת כתר נלע"ד דהכונה היא להמשיך קדושה מחב"ד דדעת התחתון דלחש וחזרה דמוסף ר"ח ליעקב ורחל דפרצופי לחש וחזרה :

ובתיבות כתר יתנו לך וכו' צריך לכיון בדרך כללות להעלות החג"ת דלחש וחזרה לחב"ד שלהם לקבל שפע ולהורידם עם השפע למקומם ולחמשיך מהם בתיבות קדושה לך ישלשו לנצח הוד יסוד כסדר כונת קדושת שחרית עכד"ק :
וכזה

וכזה כתוב בספר זמרת הארץ [דכ"ז ע"א] דהרב היר"א זלחיה היה אומר שצריך לכוין בגי' קדוש בכתר דר"ח להעלות

החג"ת בכל סדר הקדושה ודלא כמי שנהג היפך זה יעו"ש :

וצריך לידע כי בכריעות וזקיפות דפנן אברהם בשמטשין בכריעה א' חסד ונצח דאח' דפנים יכוין להשאיר החסד דוקא

בכלי חכמה דז"א אך הנצח ידחהו לכלי חסד דז"א ע"ד ויק דאח' דאח' **ובכריעה ב'** ימשיך חכמה דאח' דפנים לכלי חכמה דז"א

וידחה החסד לכלי החסד, והנצח שהיה בחסד ידחה לכלי הנצח דז"א, וכן בזקיפה א' ימשיך חסד ונצח דפנים לכלי חכמה

וחסד דז"א ע"ד ויק דפנים דאח' ובזקיפה ב' ימשיך חכמה דפנים דפנים לכלי חכמה דז"א וידחה החסד לכלי החסד, והנצח שהיה

בכלי החסד ידחה לכלי נצח דז"א, [ובשאר הקוין ימשיך הכל בפ"א כנז'] ועד"ז נלע"ד שצריך לכוין בשבת ובכל יום שאין בו

אמצעיות שאז נמשכין מוחין דא"פ דפנים דחכמה עד למטה כנודע וז"פ וכן ציירתי אצלי בסידורי שכת מסברא כי נלע"ד שט"ם

נפל שלא כ"כ בס"י שבת, וכעת ראיתי שכן מסודר ג"כ בסכ"י לאחד מקדושים בכריעות וזקיפות דמוסף ר"ח והיע"א :

ובכללות העמידה דמוסף ר"ח יכוין בחו"ב חו"ג דכתר דחב"ד דכתר דנה"י דישמיות להמשיכם לחו"ב חו"ג דכתר

דחב"ד דכתר דנה"י דבינה דז"א, **ובכללות** החזרה דמוסף ר"ח יכוין בחו"ב חו"ג דכתר, **דכתר דכתר** דנה"י דישמיות להמשיכם

לחו"ב חו"ג דכתר, דכתר דכתר, דנה"י דבינה דזו"ן ועיין במ"ש לעיל בהקדמה ע"ז ותבין והיע"א. אומרים עד האל הקדוש :

ר'אשי ח'דשים ל'עמך ר"ת רחל שיש לה שני ראשין דנז"ה

נתת, זמן כפרה לכל תולדותם, בהיותם

מקריבים לפניך זבחי רצון, שעירי חטאת לכפר

בעדם, זכרון לכלם היה, תשועת נפשם מיד

שונא, מזבח חדש בציון תכין, ועולת ראש חדש

געלה

נעלה עליה ושעיר עיזים נעשה ברצון ובעבודת בית המדש נשמח כולנו ושירי דוד עבדך נשמע בעירד האמורים לפני מזבחך אהבת עולם תביא להם וברית אבות לבנים תזכור :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו בשמחה לארצנו ותטענו בגבולנו ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידין כסדרן ומוספין כהלכתך את מוסף יום

א אל אלה אלהים	א אל אלה אלהים	א אל אלה אלהים	א אל אלה אלהים
א אל אלה אלהים	א אל אלה אלהים	א אל אלה אלהים	א אל אלה אלהים
א אל אלה אלהים	א אל אלה אלהים	א אל אלה אלהים	א אל אלה אלהים
א אל אלה אלהים	א אל אלה אלהים	א אל אלה אלהים	א אל אלה אלהים

[ב] הוזה נעשה ונמריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור :

ובראשי חדשיכם יש לנוק' שני ראשין דחוג' תמריבו לנוקבא עולה ליהוה אלהינו יאהדוניה שתעלה הנוק' דה' ותתקרב אליו ואין לקליפות חלק בה פרים חסד לאברהם בני

[א] מ"ב בס"י הר"ח פינסו וז"ל משם טוה"ר אברהם אולאי זצ"ל בכל ר"ח כשתאמר ביום ראש החדש תכוין באלו הנקודות שהם בגימט' ב' שמות ב"ן ע"ב ומובטח לו שלא יראה קרי בכל החדש ההוא עכד"ק :

[ב] הגאון צבי ארימלך זצ"ל בסה"ק בני יששכר (רכ"ב ע"ג) כ' וז"ל כ' הרמ"ע ז"ל שלעתיד לבוא נצטרך להקריב כל

בני בכר שנים ואיל פחד יצחק אחד כבשים דת
 דיעקב בני שנה שבעה תמימים : ומנתתם ונסכיהם
 כמדובר. שלשה עשרונים לפר. ושני עשרונים
 לאיל. ועשרון לכבש. ויין כנסבו. לשון זכר מפני
 שרחל בריח אוכלת משלה משתמשת ממנו ושעיר
 ככפר ושעיר שהוא סוד הקלי' אנו מקריבין אותו לכפר ולטהר
 אותה הבחינה הקדושה דמלכות דעשיה המלוכשת בהם בסוד י"א
 סימני הקטורת שתוכל לעלות עצמה מעתה ע"י החיות מעט שאנו
 ממשיכין לקלי' בשעיר זה של חטאת להחיותם שלא ימותו בעלייתם
 עד כי יבוא יומם ושני תמידין כהלכתם :

אלהינו ואלהי אבותינו. חדש עלינו את החדש
 הזה לטובה ולברכה לששון ולשמחה.
 דישועה ולנחמה. לפרנסה ולכלכלה טובה. לחיים
 טובים ולשלום. למחילת חטא ולסליחת עון [כשנה
 מעוברת יאמר ולכפרת פשע] ויהא ראש החדש הזה
 סוף ומצ' לכל צרותינו. תחלה וראש לפדיון נפשנו.
 כי בעמק ישראל מכל האומות בהרת. וחמי ראשי
 חדשים להם ככעת. ברוך אתה יהוה ואדנינו יאהרונה

צריך

כל הקרבנות שחסרנו בכל ימי גלותינו דהיינו כשיגיע ר"ח ניסן
 נצטרך להקריב כל הקרבנות של כל ר"ח ניסן שבגלות וכן
 בשבתות כשיגיע כל שבת נקריב כל המוספין של שבתות שבגלות
 יעו"ש, ובוה פירשנו בטו"ט מה שאומרים את מוסף יום ר"ח הזה,
 ואת יום השבת הזה, דתיבת הזה אינו מוכן ולפי"ד הקדוש א"ש
 שבאמת נעשה ונקריב מוסף שבת הזה ור"ח הזה והוא נכון
 בעוה"י"ת וכ"כ ברף כ"ג ע"ד יעו"ש"ב :

סידור תפלה דהרש"ש

פר

ברחמים רבים סומך אכדטם נופדים זי"ן ורופא חולים
 ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר מי
 כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה
 ניולות שנתבררו מז"מ דיססו"ת. וגם ניולות שנתבררו מז"מ דזו"ן. ללורך מוחין
 דלחור דרחל. וגם ניולות שעתידין להסבר ללורך הנשיקין והזיווג.
 ומצמיח ישועה (צ"מ"ת אומרים מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו
 ברחמים דהיים (3)

ונאמן אתה להחיות מתים ניולות שנתבררו מז"מ דז"ח. וגם
 ניולות שנתבררו מז"מ דזו"ן ללורך מוחין דפניס דיעקב וגם הניולות שעתידין
 להסבר ללורך הנשיקין והזיווג.

ברוך אתה יהוה יאהדונהי אכדטם

תיקון לכעס למנחה בין המלרים

יוד י ה ו א ו ה ה י ה ו א ו ה ה י ה ו א ו ה ה

בשס ע"ב דס"ג דז"ח מחזק לנוק' בשמאלו.

יוד הי ואו הי
 יוד הי ואו הי
 מחיה המתים

ניולות שנתבררו מז"מ דנוק'. וגם ניולות שנתבררו מז"מ
 דזו"ן ללורך המוחין דפניס דרחל. וגם ניולות שעתידין
 להסבר ללורך הנשיקין והזיווג.

להמשיך בג"ה דאו"פ דפני' דחכמה דכתר דיססו"ת.

אהיה	אהיה
יהוה	יהוה
אהיה	אהיה
יהוה	יהוה
אהיה	אהיה
יהוה	יהוה

(ג) לג' כלי בינה דז"ח דניקוד הגז'
 אלת, אלת הא, אלת הא יוד, אלת הא יוד הא.

אלף הא יוד הא

בחזרה

(ה) עיין ש' רוק"ק די"ז ע"ב יחוד ט"ו: (3) ואס לא אמרו אינו חוזר):
 (ג) א"ה בשבת וצר"ח לבג"ה דז"ח:

לעזרם

להמשיך מל' דחח"ן בג"ה דת"י דדעות דז"א ודיעקב ורחל לחח"ן בג"ה דת"י
דדעות דמל' דיעקב ורחל ולשורשי נר"ן שלג.

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ

יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ

יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ

יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

אלהיך ציון

ר"ת אצלו.

לרמוז שעולה השכינה בחג"ת.

לדור ודור

הדרויה

אתה קדוש ושמך קדוש ומדושים בכל גי' יוד הה וו הה
יום יהללוך סלה

אור תיקון המילואים החיים רמה

עמוד שורה טעות תיקון

מסודר בכריעות וקיפות
דעמידת ליל פסח יעו"ש
והוא נכון:

פ"ב בקצת סכ"ו ובסידור
כ"ו עמ"ד ולה"ה כתיב כאן
כונת הנשיקין דבחינת פנימיות
דפנימיות כיון שכר"ח לא יש
אמצעיות וז"ל בחתימת מקדש
ישראל ור"ח יכוין בכללות
להמשיך הארה סג"ד וטו"ת
דכל העשר ספירות דאח"י
ופנים דפנים דחכמה דז"א
לעשר ספירות דנוק' ומתנה"י
דפרצוף חכמה הנז' לעשר
ספירות הנוק' והם סוד הנשיקין
הקידמין אל הזווג עכ"ל ולפ"ז
צריך לכוין סלכד הנשיקין
כונת למינים להמשיך הכתר
לניק' גם להמשיך הארה
ממיוחין דאימא שכת"ת דז"א.
לכתר דפנים דנוק' והיא כונה
דשמע קולנו, וכמו שכן ראיתי
מסודר בעמ"ד ליל פסח בחתימ'י
המקדש ישראל יעו"ש ודעת הרב
המקיבל ר' א"י עבוד יצ"ו שצרי'
לכוין בכ"ו ורק קיצרו כסידורים
וכן יכוין בחתימת מקדש השבת
דהפילות שב"ק ובכל תפלה
שאין בה אמצעיות עכ"ד וכן
הסכים השד"ה יצ"ו בעניין

עמוד שורה טעות תיקון

דכ"ו ע"ב נבי קריש דס"ג ומ"ה
דאחר תפלה לדוד להעלות
העשיה יעו"ש וז"פ והיעב"א:

ס"ט יוד שבהב שכתב
ג כ"ב וסוד יסוד
נ"א א כיון יכוין
י יוד נת"י נה"י
נ"ד כ"ד הינת בינה
נ"ט י"א והטפה והטיפה
י י"ז התיקין התיקון
י כ"ב מהנהות מהנהות
ס"א פ הרה"ג הרה"ג
י י"ג ויים דיום
י ט"ז ויכוין להמשיך עד
הינת דישסו"ת כ"ז
הוא ט"ס ונמחק:
ס"ה כ"א דאצ"י דאבי"ע:
דאצ"י ודאצ"י
דאבי"ע כצ"ל
ע"א כ"ו מלאכים מלאכים
ע"ג י"א המשפע המשפיע
ע"ד י"ד הו"ג חו"ג
י כ"ה וחורח וחורה
י י"ח הכנסין הנכנסין
ע"ז כ"ו עצמס עצמס
פ כ"ד דחיצוניות דחיצו'
י כ"ו דחיצוניו' דחיצוני'
י פ בו וביום
פ"א כ"ג שאד שאד
פ"ג י"ז וכעת ראיתי שכן

עמוד שורה טעות תיקון
 ר"ח הנז"ל ואכמ"ל והיע"א.
 צ"א ב"ט ועמר ועמר
 צ"ב ג' שלעולם שלעולם
 צ"ד ט"ו מאת מאות
 צ"ו ה' הכל והכל
 צ"ז ט"ז פכ"פ ויכוין פכ"פ
 צ"ח ז' וליהרא' וליהרא'
 " י"ח האחריים האחריים
 " כ"ג בכחינה בכחינה
 צ"ט יוד הכלת הכלה
 " י"ב דחיצונית דחיצונית
 ק י"א ובוה מיושב ג"כ
 מה שיש לחק"ר דאמאי לא
 נהגו להכין כסא מיוחד בבית
 דין הצדק להשראת אור
 האלהים ע"ד המילה דהיה
 ראוי לנהוג כן דקרא כהיב
 אלהים נצב בעדה אל בקרב
 אלהים ייטופט, עיין [ברכות
 דף ו. סנהדרין דף ז.] ועיין
 בכדק הבית חו"מ סי' א' בלש"ן
 הזוהר ועפ"י האמור איש ודו"ק:
 ק"א י"ח והכנה"ג והכנה"ג
 " כ"ד ואימרים ואומרים
 ק"ב יוד החיליף החילוף
 " י"ח ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן
 צ"ל מ"ה וב"ן דב"ן
 " כ"ט האימורין האירוסין
 ק"ה כ"א ותירין ע"ז הרוה"ג
 שר"ה יצ"ו דהארת המוחין

עמוד שורה טעות תיקון
 שלוקחת באחי צריכה להיות
 מהמיחין עצמם הנתנים לה
 בנסירה השייכים לבניין פרצופי'
 מהם דוקא תקבל הארה אבל
 אין לה שייכות לקבל הארת
 ב"ן דמ"ה כיון שהוא ניתן לה
 בביאה א' לצורך הלידה כנידע
 וע"כ בזו"ן הגדולים מהראוי
 שתקח הארת מ"ה וב"ן דב"ן
 שא"ל ליקחת עצמותם בנסירה
 ולא ניתן לה הארת מ"ה דב"ן
 יען כי הוא סתום חוץ הוד
 דאבא כמ"ש בפ"ט משער
 המוחין עכד"ק ובן יש לדקדק
 מדברי הרב "חסדי דוד" אות
 ק"ך שכתב כי הארת מ"ה דב"ן
 שהוא חלקה מהב"ן הכיל לא
 יכלה לקבלו כי הוא סתום
 חוץ נה"י דאבא ע"כ טמ"ש
 שהוא חלקה משמע דכללא
 הוא שבאחי מאיר בה חלקה
 השייך לבניין גופא והוא ניתן
 לה בנסירה וב"מ מהגהת
 השמ"ש על פ"ט משער כי אות
 א' שכתב בנסירה באין בינות
 ונבודות אותם אשר האיר"ו בה
 מתחלה ע"כ משמע שהמאיר
 בתחלה הוא ממוחין הנמשכין
 בנסירה ולא מב"ן דמ"ה דביאה
 א' אך צע"ג כמ"ש הרש"ש

עמוד שורה טעות תיקון
 שם ויוצא הארת בינות וגבורות
 שכפי פירוש השני הוא מ"ה
 וב"ן [דב"ן] שמצד שמאל
 להגדיל הנוק' וכו' ובנסירה
 באין וכו' אותם שהאירו בה
 מתחלה שלפי פירוש השני
 הוא שמאל דאו"א [שהם מ"ה
 וכ"ן דב"ן] ע"כ וזה היפך ממש
 הרב באותו פרק בפירוש
 השני כי בזו"ן הגדולים אינה
 לוקחת באח' הארת מ"ה דב"ן
 כי הוא נעלם תוך יסוד דאבא
 יעו"ש וכן מבואר בחסדי רוד
 שם כנז"ל וצ"י והיעכ"א.
 ק"ה י"ז וא"כ בחילוף פרטי
 דזו"ן הגדולים כצ"ל.
 כ"ה מ"ה דב"ן היינו
 בחילוף כללי דפז"ר
 אבל בחילוף הפרטי דזו"ן
 דהכא נותן לה מ"ה דב"ן.
 ק"ה כ"ז דהולד דהולדה
 כ"ח עכ"ק עכד"ק
 ק"ז ו' וקידושי וקידושין
 ק"ז ה' וא"ס וא"ס
 כ' וס"נ וס"ג
 כ"ח דהו"ב דחו"כ
 ק"ט ד' ויהי ויהיה
 ק"י ג' חג"ג חג"ת
 קי"א ב' לחת"ן לחח"ן
 קי"ג כ"ה מ"ב ושיים מלובשים
 קי"ד ט"ו דחיה דחיה ודנשמה

עמוד שורה טעות תיקון
 קב"א י"ח בכריחה
 צ"ל שע"י כריחה
 " י"ט ויטתקו ויהתקו
 קב"ב י"ז טיב טוב
 קב"ג א' לחוטם לחוטם
 קב"ד ח' דגדול הגדול
 " י"ח תחיה תהיה
 " כ"ב דעסמ"כ דעסמ"כ
 קכ"ה כ"ד יהודע יהודע
 קל"ג ג' חוורת' ח' חוורת'
 קל"ד ט"ז שהתמת שחתמת
 קל"ח ט"ז
 יוד הי ויוהי צ"ל יוד הי ואו הי
 קכ"ב יוד שנוהנים שנוהנים
 קכ"ד י"ב לדשגת להשגת
 קכ"ח י"ב יָאָה יָאָה
 קכ"ט ט"ז בשער בשער
 קנ"ג י"ג צ"ל ד' פעמים כ"ב
 אתון דוקא ומנצפ"ך
 הכפולות הם ט"ס.
 קנ"ד י"ד יבושך יבושן
 קנ"ו כ"ב ש"ך הש"ך
 קנ"ח כ"ז הגרמ הנרמז
 ק"ס כ"ז בנמרא מסכת יומא
 דף נ"ד ע"ב תניא
 ד' אליעזר אומר
 עולם מאמצעיהו
 נברא שנאמר וכו' יעו"ש:
 ק"ס כ"ט שהצטצום שהצטצו
 קס"ג בסוף כ"ב אתון דוקא
 ומנצפ"ך היתרות הוא ט"ס:

שער

השבת פרק כד

קו

הארס לומר נאמר בזה כי אי יכול לזלוט עליו יותר משאר
 זמנים . אמנם השיש ברכת זימון בג' אז אין כל כך משקש
 על ידי ברכת הזימון יספיק משם אך בהיות אדם יחיד או
 צריך כוול גדול עד מאוד לסלק מעליו כח הס"א וצריך לכיין
 מאוד בברכת המזון . והנה גם במים אחרונים יותר צריך
 לנהוג בהיותו לבדו כדי שלא יקטרג עליו הס"א ועל ידי מנח'
 זו של המים אחרונים יתחלק המנע עכ"ל עתה הוא כאורת
 ואחר כך אם לא יכין בברכת המזון או יחזור לבעל הבית לכן
 צריך כוונה גדולה במים אחרונים ובברכת המזון ובפרט
 בהיותו יחיד .

והנה כוונת מים אחרונים יכין כי ר"ת שלהם מ"א וכן
 ר"ת וס"ת של אחרונים הוא א"ס והו' סוד אהי"ה
 דיוד"ן פשוט ומלא ומלא דמלא הוא א"ס אותיות . וכן
 בזה"ה דלפ"ן הוא מ"ה אותיות ותכין בג' מ"א אלו לרמו'
 כח הסט"א אהר"א שלא יקח יותר מהראוי גם זה הכוונ' עממה
 תכין כצורך ידוך כשתתקבר ד' אכבעתיך ריךך הימנית ללך
 א' יחד ואצבע ה' הקפרא גדול לבדו ותכין כי בד' אצבעות
 בהם מ' אותיות ' אותיו' בכל אצבע ובגדל הוא אות א' הרי
 מ"א אותיות ביד ימין תכין אל אהי"ה דיוד"ן וגם
 יכין כי השם הפשוט שיה' ד' אותיות לכדס בגדול . ובמלוי
 הוא י"ד אותיות כמנין פרקי היד והח"כ תמלא ה' אותיות
 ואת א' מלאה בכל אצבע ובגדול ד' אותיות אהי"ה כולם בו
 כי הוא עיקר כיודע . ועוד יכין השם הפשוט בגדול וד'
 אותיות אלו צלילי האלוי תכין בד' אצבעות אחרים וכילס
 דיוד"ן ביד ימין : אח"כ ביד שמאלית תכין בד"ו בזה"ה
 דלפ"ן וכ"ו תכין בהיות אצבעותיך כפופי' לנטה כי במים
 אחרונים צריך אדם להשטיל ידיו וכוונה מגרש הסטרא אחרא
 ככיל . אם יש זימון תבדך ברכת המזון על הכוס של יין
 ותאחז' בין ה' אצבעותיך של ימין על גביהם ממש ויתן עיניו
 בו וכשמבדך בלא כוס יס' ב' יהיו זה על זה נגד החו' יד
 ימין על יד שמאל ויסג' עיניו עד שיגמול כל הברכ' : וקוד'
 ברכת המזון אחר נטילת מים אחרונים יאמר למנצח בנגינות
 כו' אח"כ יאמר אברכה את ה' כו' הנזכר בזה"ה כי סטרא
 אחרא קיימא על תקורא ונקרא בכל עת וצריך לומר הב לך
 ונכר אחר פסוק אברכה וגו' אחר כך פסוק סוף דבר הכל
 כשמע וגו' ובסוף תהלה ה' ידבר פי וגו' ואנחנו צריך יה וגו'
 וידבר אליה השולחן וגו' אח"כ ברכת המזון ואמר לי מורי
 זלה"ה כי מלשון היטק' דבלק משמע שאחז' הכו' בב' ידיו עד
 שמתחיל ברכה שניה ואז יתישב כסא על תיקונו ביעיקך אך
 הוא זלה"ה לא ירג כן .

השער הי"ט שער ראש חודש וחגובה ופורים ויתחלק לשישה פרקים :

פרקים :

פרק א ראש חודש היא הנוק' שמש' בה ר"ח שהיא מתחדשת

כי הנה מתחילה היתה היא שזה אל ה"א כתר שלה לכתר
 שלו וסב"פ היתה עמו וחסרה ממנה כונה דברים א' בחי' זו
 רחמן שהיא פב"ב ב' פנים שלו בפנים שלה ורחש' כנגד
 החזה שלו לבד ג' אף בחתור לא כשיעור קומתו דבאחור כלל
 מכנגד החזה ד' אפי' בחי' זו חסרה ונפלה לבריאה והנה כל
 בחינת הללו שירדו מהם גרם הקטנות ומהם גרם עין אדה"ר
 וע"ז ל' לבי לבריאה ונעטיו את עמקך שלא יהיה בה כל שיעור
 קוונת ונעשי' ראש לשועלי' שהם למט' בברי' . והנה הכשים
 כמה שלא פרקו מימי זהב אשר באוניהם במעשה העגל תקנר
 בה קצת תיקון שתעלה ותתחדש מחדש לחודש וע"כ ברכ'ת
 אין להנשי' נעשו' מלאכ' כי הם גרמו לה תוס' זה והנה ברכ'ת
 יש לה ב' עליות א' בתפילה דשחרית ולעולם תפלה בלחש
 וחזרה הכל עליה א' אף בחול במורה ולכן בחול אין כפילת
 אפי' עד אחר המז' כי שיהן עלייה א' חיוג א' לבד וברכ'ת
 עולה עוד במוסף וגם בלחש וחזרה עלייה א' והנה עלייה
 הראשונה הוא עד חג"ת שלו ונראשי חדשיכ' כי נעשה לה
 ב' רחמים וכו' ראשי זהו תקריבו עולה ליהו"ה שאלנו מעלין
 אותה שתעלה ותקרב לה' וזמנ' ערים וחלים ובצבים הם
 אברה' יתח ויעקב כמצואר זוהר שהם חג"ת אח"כ במוסף
 עולה עד ראשי יעקב דהיינו שיעו' כתר הז"א ולכן אנו אומרי'
 כתר חבל אין עלייה זו חלא לפי' שעה לבד בשעת התפלה
 לבד ותו לא וזהו מוסף שיש לה תוס' זה בראש חודש יותר
 מימי החול וזה על עולת התמיד המזכר בשבת ור"ח שעכשיו
 עולה עלייה זו תוספות על עולת התמיד על מה שהוא עולה
 בחול והנה ענין השעיר לחטא' ליתן חלק חיות מעט אל הקל'
 כדי להעלות מתוכם בחי' חיות שהיא נמוכה שהיא המלכות
 דעשיה סוד י"א סמני הקטורת וכל זמן שלא הביע זמנם
 להבעל מכל וכל כדכתוב בלע המות לנצח אין אנו יכולין
 להעלות

ועתה נבאר כוונת בה"מ היטיב תחלת הכל תכין
 להם ארלי' פשוט הוא ס"ה הרי הכל גימטריא צ"ט וע"ה
 הוא מ"ה כי מלוי ה' חסר י' וכאלם עם הכולל ובר"ח יכין
 במלוי החי' ביד כמ"ש לקמן ואז מלאה ל"ה כי בחול היא
 דלה וחסיר' ואח"כ תתחיל בה"מ . ובכללות ברכה א'
 יכין אל אות א' ארלי' במלוי המלוי כזה אל"ף למ"ד פ"א
 שהם ח' אותיות ח' אורות ובאמרו ונתן לחם לכל בשר יכין
 כי הוא סיד החסר וית' גי' אבנית"ץ שהוא שם החס' כמדע
 והוא סוד ונתן הכהן ושם מקום הברכה : באמרו אל זן
 ומכרם לכל תכין להשפיע מסוד אל שהוא א"ל שדי דבריאה
 עולם הראשון הנק' מנן כי יש בו ג' א"ל כמדע משפיע לו"ן
 גימטריא א"ל הויה' דינירה באמרו פותח את ידך יכין למח
 שכתבו באשרי שאחר עמידה דיוצר דחול . ובהויה' דחתימת
 ברכה זו יכין אותה בטיקוד אלה"ם : בכללות ברכה ב'
 יכין באת' ארלי' במלוי מלוואה והם ח' אורות אחרים כי
 ה' בלח' . ובהגיע למי' את שפעסו' וברכת את ה' אלהיך
 ימוגו במים טובו שחמכל ותביט במים בעת מתינתך
 בכוס ותכין בהם שהם ט' וידין דע"ם מ"ב למתק גבורו' יין
 במי' שהוא מימי החסדים כמדע וכן יין גימטריא ע' אותיות

הקטרוג

ראשים

להעלות בחי' חיות זה שבהם אם לא שנתן חיות קצת להם להעמיד כדי שתעלה הוא והוא ענין שער דראש חרש שהו' חלק חיות להם וזכה אנו יכולין להעל' המלכות המחיה אותן ולכן השער הוא חזקת שהוא במקום עון והחזקת שהוא בקליפות וגם הכוונה להיות מחזק ומעורר אותן הבחי' שבהם ולהעלותן מביניהם והוא לחזקת כי העולה שהקריבו תחל' שאל' בה תקריבו עול' לה' אין להם חלק בה כלל כי היא כולה כליל לה' לכן אנו יכולין להעלות; בר"ח לכן אין אנו יכולין להסיר אותו הבחי' מביניהם אבל בחזקת שהוא שער ואנו נותנין להם חלק קצת חיות ולכן אנו יכולין להעלותן :

למלכות ביום ר"ח ובזבת שהיא קודש והוא נציאות אבא שכלו רחמים א"צ לא הלל ולא י"ג מדות שאין עם שורש דין כמו באמצ' דמקנא בבורס"א לתתק הדין שי"א ממנה אמנם אבא מתפשט רק עד סוף אבא' לבד לפי שלא יצא ממנו דינן כלל לזה א"צ לעורר לא הלל ולא י"ג מדות והי"ג מדות נרמזו בט' פעמים אדם בפסוקים מן המזכר שזה צריך לכונן בהם כמזכר באר"ח :

מהחברים

טעם ההלל בר"ח שאנדרים אע"פ שאין בו גם טוע מה שאר"ל בקצרוג הלכנה בנא' חולין לכו ומעטי את עצמך כבר פירשנו בענינו כי דקדקו במלת לכו פי' שכל מה שירד' לנטה מתנועע' שכל מקום שהלכה הניחה עיקר עד שאנו אומרים שנקודה אחת נזדקת מלכות יורדת להיות נצמח לעשייה וכן בבגמיות הלכנה הולכת ומתנועעת עד שאינ' נראת כלל כמו שלמעלה בעלים העליון בהתלבש' בעשייה נזדקק' על כל עולם התחתון שאז קבל' אור בגלגל' ונאמר בה ותקם בעיר ליל' ותתן טרף לביקת פי' מתחלת הלילה שאין זיוג אלא בחצי לילה האחרונה ואין שולט או רק בחי' אלא הנקרא ליל כמדוע והוא ליל שמונ' כרפי' בוחר ומחזות ואילך מתעורר' לזיווג ונקרא' או לילה ומאיתו הארה היא משפעת לכל העולמות והוא שפע' ראש לשועלים והוא בעיר לילה שאז יש לה מוחין והארה באמצעות התורה אשר לומדים בלילה אשר זה צורך קומת לילה לעסוק בתורה כמזכר בוחר בכמה דוכתי' באופן כי מאזור שקבלה היא משפעת ואין לה פחד מאחר שהאור גדול יאננס נחצי חודש ואילך מתחיל נגה שהוא נצמח לחייונים לעלות ולפתות לקדושה שהחייונים מפקח' אות' לגנוב האור מהקדושה ורובה לפתות ואז היא מתנועע' וכל מה שנגה עולה ומתדבק בקדושה הקדוש מתעלמ' למעל' ומסתלק' אור הנוק' מחי' תגבו' היינן עד שנסתם אורה ששנים דינין והחזונים מתגברין ומתדבקין בקדוש' או האור עליון מסתלק למעלה כדי שלא יזונו עיניהם ממנו ואינם מתגברין בו רק כמה שנגבו כבר וזה הענין פירשתי במתקנו בס"ד פארוך' - וא"ת לפי מה שפירשתי לכו ומעטי את עצמך שכל מה שנתפשטות מתנועעת אורה א"כ איך אפשר שבהתפשטותו לתת שפע לא יחסר וכשמתעל' ת למעל' יחס' אור' הענין כי מתחלה לא הית' צריך' לקבל אור ע"י בעלה רק הוא והוא שוין ומקבלין יחד והוא הית' גדול' כמזכר וכשמתנועע' יורד' למנ' ולא נשא' בה למנ' אלא נקוד' ה' עזיר' ואפי' א"כ שלה אינן מתקנין אלא ע"י התחנות' בסו' יראה כל זכור שמתקני' אות' ומגדילין אות' ע"י בעל' כמו העליון (ס"א כמו פרי) שצריכין לאילן עד שיתבשל הפרי כן היא צריכ' לו ודבוק' בו וכל זמן שדבוק' בו אין פחד וט' חלקי' שלה נשארי' למעל' גנוזי' צבי' שהם עיקר' ונשנות' ולפי שרצת' להיות ראש לכל העולמו' ואין ראוי שהיו מאור' לזה נשארו ט' חלקים שלה שהם עיקרה ונשמתה כיון שכשאר אורה למעלה וכל נציאות הרחמים נסתלקו ממנה ולא נשא' בה אלא בחי' נפש לבד עיקר הדין שמיאיותה היא מהגבורה עליונה לזה גברו כל הדינין שגב' הדין בה ומסתלקו כל הרחמי' ואז אסכר' לרביא ח"ו יום ד' כמדוע והיא נק' חרש ל"ז למנ' לנצ' הוד יסוד ז"א שעל ידם גלגלתה ופרטופה בהתדבקה בו באחור כהדבק הפרי לאילן :

ודע

שמוחין שלה הם בעיקרן העליונים דה"י שלו והם נעשין לה חו"ב ופירקין שניים הם נעשין ח"ג ויסוד מתפשט עד הטבור וזלה ופירקין תחתונים הם נעשה שלה ואינן מגיעין להם חסדים כלל אלא אדרבא עם הגבורות מתגלות והם מתקבצין ביסוד שלה ולזה דינין דגבורה ייחוד' ברישא' וקשין בסופה שאין החסדים מגיעין אלא עד מקום שמג' הם יסוד הזכר וכנגדו מן הנרדים כמו שיסוד אבא נחלבש ב"א כן ג"כ יסוד ד"א מתלבש תוך המלכות עד הטבור שלה ושל אבא מגיע עד שטורה שלו מתלבש ביסוד ז"א לפיכך מתפשט בכל אצילות באופן שאין למלכות נאחז' כי אם עטרה שלו סוד

פ"ק ב' ענין

ר"ח כבר ידעת כי בחול יורד הת' בנח' והתלכות עולה כהוד בתעלת י"ח בלחץ אמנם עתה עליה המל' עד הגח' לכן אומרי' יעלה ויבא בר' שהוא נכח והיינו גם כן ראשי' חדש' שהם ב' ראשים שיש לה בר"ח והם נ"ה דו"א ואח"כ בחזרה מאירין בה ח"ג ואח"כ במוסף הוא עול' עד חו"ב דו"א והנה הענין הוא כי הנה אמת הוא כי ודאי קדושת שבת אין כיוצא איך הפירש הוא כי בשבת היא חולקת משולח' והיא עולה ע"י הת' ואע"פ שעולה עד א"א עכ"ו אינה עולה אלא עד שיעורו לבד שהוא בחי'ג שלו ובמוסף ר"ח אז שיהיה שוין כא' ולכן בשבת לאמר ונסכה כי היא בסוד נקב' וטעלה אל הזכר אך בר"ח כתיב ונסכו כי היא כמזכר במעלה ונק' לשון זכר ולכן תמצא כי ר"ת ימי המעשה וביום השבת הם יהו"ה בסד' כי אז הוא קודם עליה במעלה ונק' לשון זכר ומשלו היא אוכלת אך יש הו"ה אחרת והוא השבת יפתח וביום החודש ר"ת ה"י ו"ה ה' על' להורות כי בר"ח בינה גיבור' על חבונה ואז גם המלכות תעלה מאליה ולא ע"י הת' אך שאצ"פ שאני אומר שהיא עולה מאליה ג"כ הת' צריך להעלות כדי שיהיו שניהן שוין בעת חווג אך כונת העליה הוא אליה לבד וזה הביאו עלי' כפרה שהיא בינה שהיא על הת' ה' על' ועיין בתפיל' ד"ה דבר כלול לשבת וי"ט ור"ח ואולי בלילה לא יש עלי' כלל לטוב' רחל כ"א ביום שאז עולה טוב' הנח' לכן אומרים יעלה ויבא בר"ח שהוא בנח' ובלילה אם לא אמר יעלה ויבא אין מחזירין אותו הסוד כי בלילה חוג עם אלה עלמא' דאכתסביא כמדוע לכן אם לא אמר יעלה ויבא בלילה אין מחזירין אותו מה שאין כן ביום כי אז מפני ג' א' עליות חווג יעקב ורחל אשר רחל עלמא' דאכתגלייא ביום שאז זמנה לכו אם לא אמר יעלה ויבא צריך לחזור והנה ר"ח הוא הנה ראש' הוא עליות הטובא' בכתר דועיר אנפין שהוא ראש ממש חדש' הוא להורות על חידוש זה הבא מומן לזמן שאינו נעשה בכל יום ויום והנה הטובא' נקרא אלהים ונעשה ראש לכן צריך לכונן לג' אותיות ראש אלו והוא כי הטובא' וז"א מאחרי הו"א כי גם הוא נקרא אלה' והאחוריים דאלהים הוא ג' ד' דראש וא' רומז על אלהים פשו' ושו' הוא בגי' אלהים דידוין שה' ג' ש' דרא' והו' ראש חדש' הוא גיג' אל"ף ה"י יו"ד ה"י אל"ף ה"ה יו"ד ה"ה - צריך האדם לכונן בר"ח בשם שדי במלואו כזה ש"ן דלת' יוד' בניקוד המך בכל אות גי' תתי' והוא בגי' ראש חדש ומה שאמרנו לעיל כי כל העלויות של ר"ח בין ביום ובין בלילה היא לטובא' לכן צריכין הנשים שלא לעשו' מלאכ' בר"ח מפני שהם בחי' הטובא' ולהם העלייה ולא להזכר (א"מ כי מל' קב"א ובקבלתה מבינה הית' קס"א קב' חדש) :

הלל לר' יוכפ' מערבי

הנה ההלל בר"ח הוא כנגד י"ג מדות הרחמים להורות שמתקן בסוד הרחמים בסוד הי"ג מדות שיש תוספות אור כנו' ב"ט אלא ש"ט הוא סוד מוחין דו"ק דאמנ' עלאה שרומז למ"ג עם י' אותיותיו שעליה גי' יום טוב ואז אין בהכנה' למנ' דבינ' שהיא מלאכ' לפיכך אסור במלאכ' אמנם ר"ח הוא רומז שיש תוספות אור מל' בינה שממנה מתחיל אור